

SESSION ORDINAIRE 2025-2026

3 FÉVRIER 2026

**PARLEMENT DE LA RÉGION
DE BRUXELLES-CAPITALE**

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

**visant à soutenir le peuple iranien
et à la défense de ses droits fondamentaux**

RAPPORT

fait au nom de la commission
des Finances et Affaires générales

par Zakia Khattabi (FR)

GEWONE ZITTING 2025-2026

3 FEBRUARI 2026

**BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK PARLEMENT**

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**ertoe strekkende het Iraanse volk
te ondersteunen en de fundamentele
rechten ervan te verdedigen**

VERSLAG

uitgebracht namens de commissie
voor de Financiën en de Algemene Zaken

door Zakia Khattabi (FR)

Ont participé aux travaux de la commission:

Aan de werkzaamheden van de commissie hebben deelgenomen:

Membres effectifs

Vaste leden

MR	:	Clémentine Barzin, Aline Godfrin, Ismail Luahabi.
PS	:	Nadia El Yousfi, Marc-Jean Ghyssels, Ahmed Laaouej.
PTB	:	Francis Dagrin, Patricia Parga Vega, Oliver Rittweger de Moor.
Ecolo	:	Zakia Khattabi.
groen	:	Stijn Bex.
N-VA	:	Gilles Verstraeten.

Membres suppléants

Plaatsvervangers

MR	:	Hennan Oflu.
PS	:	Latifa Aït Baala.
PTB	:	Petya Obolensky.
Les Engagés	:	Elhadj Moussa Diallo.
Groen	:	Celia Groothedde.
Team Fouad Ahidar	:	Fouad Ahidar.

Autres membres

Andere leden

MR	:	Geoffroy Coomans de Brachène.
PS	:	Jamal Ikazban.
DéFI	:	Joëlle Maison, Gisèle Mandaila.

I. Ajout de cosignataires

Joëlle Maison, Zakia Khattabi et Fouad Ahidar sont ajoutés, avec l'accord des auteurs, à la liste des cosignataires de la proposition de résolution.

II. Exposés introductifs (réunion du 26 janvier 2026)

Mme Latifa Aït Baala, autrice principale de la proposition de résolution, estime que la situation en Iran est particulièrement préoccupante sur le plan des libertés fondamentales et des droits démocratiques. Elle rappelle que, depuis l'instauration du régime théocratique en 1979, le peuple iranien est sous le joug d'un pouvoir autoritaire.

Les protestations massives entamées le 28 décembre 2025, initialement liées à la crise économique, ont rapidement évolué vers une contestation du régime. Cette mobilisation est également portée par la diaspora iranienne, comme l'illustre la manifestation récente dans le quartier européen et devant l'ambassade d'Iran à Bruxelles, rassemblant environ 2.000 personnes à l'appel d'Amnesty International et d'organisations belgo-iraniennes.

La réponse des autorités iraniennes a été une répression très dure, qui a causé des milliers d'arrestations et de morts – jusqu'à 30.000 décès selon certaines sources. Malgré la coupure d'Internet et les restrictions d'information, la mobilisation resterait forte, tout comme les soutiens internationaux.

La Belgique, par la voix du ministre des Affaires étrangères, a convoqué l'ambassadeur d'Iran le 12 janvier 2026 pour rappeler l'exigence de respect des obligations internationales, en coordination avec les partenaires européens.

Le Parlement européen a adopté, le 22 janvier 2026, une résolution dénonçant la répression brutale contre le soulèvement en Iran.

La députée appelle le Parlement bruxellois à réaffirmer son attachement aux droits humains, à la protection des civils et au droit international, et à exprimer sa solidarité avec le peuple iranien. Elle insiste sur la nécessité de soutenir le droit à l'information et à la communication, de mettre fin à toute normalisation diplomatique avec la République islamique d'Iran tant que la situation perdure, et de renforcer la protection internationale des dissidents, journalistes, avocats et activistes iraniens, notamment binationaux. Le Parlement ne peut rester silencieux sans risquer d'être complice des exactions commises.

I. Toevoeging van medeondertekenaars

Joëlle Maison, Zakia Khattabi en Fouad Ahidar worden toegevoegd, met instemming van de indieners, aan de lijst van medeondertekenaars van het voorstel van resolutie.

II. Inleidende uiteenzettingen (vergadering van 26 januari 2026)

Mevrouw Latifa Aït Baala, hoofdindieners van het voorstel van resolutie, vindt de huidige toestand in Iran bijzonder zorgwekkend voor de fundamentele vrijheden en democratische rechten. Sinds het theocratische regime in 1979 aan de macht kwam, leeft het Iraanse volk onder het juk van een autoritair bewind.

De massale protesten die op 28 december 2025 uitbraken en aanvankelijk het gevolg waren van de economische crisis, groeiden al snel uit tot verzet tegen het regime. De opstand wordt ook gesteund door de Iraanse diaspora, zoals blijkt uit de recente betoging in de Europese Wijk en voor de Iraanse ambassade in Brussel, waaraan na een oproep door Amnesty International en Belgisch-Iraanse organisaties ongeveer 2.000 mensen hebben deelgenomen.

De Iraanse overheid reageerde door hardhandig op te treden. Dat resulteerde in duizenden arrestaties en doden, volgens sommige bronnen maar liefst 30.000. Hoewel het internet werd afgesloten en de toegang tot informatie werd beperkt, zouden mensen massaal op straat blijven komen. Ook de internationale steun blijft groot.

België heeft bij monde van zijn minister van Buitenlandse Zaken op 12 januari 2026 de Iraanse ambassadeur ontboden om erop te wijzen dat Iran zijn internationale verplichtingen moet nakomen. Het deed dat in samenspraak met zijn Europese partners.

Op 22 januari 2026 heeft het Europees Parlement een resolutie aangenomen waarin de brutale repressie van de opstand in Iran werd veroordeeld.

Het parlamentslid roept het Brussels Parlement op om duidelijk te maken dat het gehecht is aan de mensenrechten en de bescherming van burgers en het internationaal recht en om zijn solidariteit te betuigen met het Iraanse volk. Zij vindt het nodig om het recht op informatie en communicatie te ondersteunen, een einde te maken aan elke vorm van diplomatieke normalisatie met de Islamitische Republiek Iran, zolang de situatie aanhoudt, en Iraanse dissidenten, journalisten, advocaten en activisten, in het bijzonder diegenen met een dubbele nationaliteit, beter te beschermen. Het parlement mag zich niet in stilte hullen. Anders dreigt het zichzelf medeplichtig te maken aan het gepleegde geweld.

Les amendements n°s 17 et 18 visent à protéger l'Iran contre toute forme de prédation internationale liée à l'exploitation de ses richesses.

Mme Joëlle Maison, coautrice de la proposition de résolution, remercie Mme Aït Baala pour cette proposition de résolution qu'elle considère comme un acte d'indignation face à l'un des plus grands massacres de manifestants de notre époque.

La députée décrit une situation dramatique en Iran, avec des dizaines de milliers de morts et de blessés civils. Elle insiste sur la violence extrême de la répression, évoquant l'usage d'armes de guerre contre des civils sans défense.

L'insurrection touche l'ensemble du pays, toutes provinces et classes sociales confondues, et s'explique par une colère généralisée liée à l'effondrement du rial, aux arrestations arbitraires, à la corruption systémique et aux violations répétées des libertés fondamentales, et ce, dans un pays qui dispose pourtant d'atouts majeurs (pétrole, ressources minières, jeunesse très éduquée...).

L'oratrice cosigne la proposition pour dénoncer les massacres, les discriminations institutionnalisées envers les femmes et plus largement un régime théocratique centré sur la préservation de son idéologie et de son pouvoir, au détriment des besoins d'une population confrontée à la violence et aux privations.

La Belgique a le devoir de soutenir la population iranienne et sa diaspora, en prenant des mesures pratiques, diplomatiques et symboliques. L'intervenante exprime l'espoir qu'un jour le régime cède la place à une démocratie laïque et libre, cessant de terroriser les femmes, de persécuter les opposants et de pratiquer la prise d'otages.

À titre d'exemple, la députée cite le cas du professeur Ahmadreza Djalali, scientifique irano-suédois, chercheur invité à la VUB et à l'ULB, arrêté en Iran et condamné à mort en 2017, toujours détenu et en attente d'exécution.

La solidarité peut aussi s'exprimer au-delà des résolutions, notamment par le soutien aux artistes et à la culture, qui sont une « arme » contre les dictatures. L'oratrice recommande ainsi les films de deux réalisateurs iraniens engagés, Mohammad Rasoulof et Jafar Panahi.

III. Discussion générale

Mme Aline Godfrin condamne fermement la répression exercée depuis plusieurs semaines en Iran contre les manifestations, visant à enrayer le large soutien populaire à l'émergence d'un véritable régime démocratique et au res-

De amendementen nrs. 17 en 18 strekken ertoe Iran te beschermen tegen elke vorm van internationale roofzucht die erop gericht is de rijkdommen van het land te ontginnen.

Mevrouw Joëlle Maison, mede-indiener van het voorstel van resolutie, bedankt mevrouw Aït Baala voor haar tekst, die uiting geeft aan de verontwaardiging over een van de grootste massamoorden op betogers in het huidige tijdperk.

Het parlementslid omschrijft de situatie in Iran als dramatisch, met tienduizenden dode en gewonde burgers. De repressie neemt bijzonder gewelddadige vormen aan. Er worden zelfs oorlogswapens gebruikt tegen weerloze burgers.

De opstand breidt zich uit over het hele land, in alle provincies, en mensen uit alle lagen van de maatschappij doen eraan mee. Aan de oorsprong ervan liggen de wijdverspreide woede over de gekelderde waarde van de rial, willekeurige arrestaties, systematische corruptie en herhaalde schendingen van de fundamentele vrijheden, in een land dat nochtans over belangrijke troeven beschikt (olie, minerale rijkdommen, hoogopgeleide jongeren, ...).

De spreker zet mee haar handtekening onder het voorstel om zich af te zetten tegen de massamoorden, de geïnstitutionaliseerde discriminatie van vrouwen en, meer in het algemeen, een theocratisch regime dat ernaar streeft zijn ideologie en macht veilig te stellen en lak heeft aan de behoeften van de bevolking die wordt blootgesteld aan geweld en ontbering.

België heeft de plicht om de Iraanse bevolking en diaspora te steunen door praktische, diplomatieke en symbolische maatregelen te nemen. Zij hoopt dat het regime op een dag plaats zal ruimen voor een vrijzinnige en vrije democratie, waar vrouwen niet langer worden geterroriseerd, tegenstanders niet langer worden vervolgd en mensen niet langer zomaar worden gegijzeld.

Het parlementslid haalt het geval aan van professor Ahmadreza Djalali, een Iraans-Zweedse wetenschapper en gastonderzoeker aan de VUB en ULB, die in Iran werd gearresteerd en in 2017 ter dood werd veroordeeld. Die man zit nog steeds vast en wacht op zijn executie.

Solidariteit kan ook buiten een resolutie om worden betuigd door bijvoorbeeld kunstenaars en cultuur te steunen als "wapen" tegen dictaturen. In dat verband raadt de spreker de films aan van twee geëngageerde Iraanse regisseurs, Mohammad Rasoulof en Jafar Panahi.

III. Algemene bespreking

Mevrouw Aline Godfrin veroordeelt krachtig de repressieve manier waarop sinds enkele weken wordt opgetreden tegen de betogingen in Iran. Die repressie is bedoeld om de brede steun onder de bevolking voor de uitbouw van een

pect des libertés individuelles fondamentales. La République islamique d'Iran terrorise depuis des années sa population et étouffe toute opposition, y compris pacifique, par des arrestations et des condamnations arbitraires, des jugements iniques, la torture, la détention sans procès et les exécutions. Elle évoque, à la suite de Joëlle Maison, la cas d'Ahmadreza Djalali, toujours dans le couloir de la mort.

La députée salue le courage des manifestants et rend hommage aux victimes, réaffirmant un message de solidarité: les Iraniens «ne sont pas seuls»; Bruxelles et les peuples européens se tiennent à leurs côtés. Elle insiste particulièrement sur le rôle central des femmes iraniennes, visages et moteurs de la mobilisation, qui refusent l'oppression, dénoncent le port du voile imposé et revendiquent l'égalité des droits. Elle souligne la portée universelle de ce combat, et invite ses collègues à lire la carte blanche de la sénatrice Viviane Teitelbaum à ce propos.

La situation iranienne rappelle que les droits fondamentaux ne doivent jamais être considérés comme acquis et que la violence contre les personnes qui réclament une vie libre et digne ne peut laisser indifférent. Elle souligne qu'en Wallonie, son parti a déposé une résolution similaire, démontrant l'existence d'un socle commun de valeurs, au-delà des clivages politiques, pour condamner la répression qui, selon les chiffres relayés par des organisations internationales, a fait plusieurs milliers de morts et des dizaines de milliers d'arrestations en quelques jours.

Les amendements n°s 9 à 14, codéposés avec Ismail Luahabi, visent à renforcer les références au droit international et la cohérence avec d'autres textes parlementaires afin de rendre le message plus fort.

Bien que son groupe fasse par principe preuve de retenue vis-à-vis des résolutions internationales purement déclaratives, sans portée normative ni effet concret, il souhaite soutenir le texte sur le fond et s'associer à la démarche de solidarité envers la population iranienne et la diaspora, tout en envisageant l'abstention d'un de ses membres en séance plénière, pour acter que le texte se situe en dehors des compétences du Parlement bruxellois.

En conclusion, la députée reprend le slogan «Femmes, vies, libertés», devenu un symbole mondial de résistance face à la dictature et à l'oppression des libertés individuelles.

volwaardig democratisch regime en het respect voor de individuele fundamentele vrijheden te fnuiken. De Islamitische Republiek Iran terroriseert haar bevolking al jaren en smooit elke vorm van oppositie, ook al verloopt die vreedzaam, in de kiem door willekeurig mensen te arresteren en te veroordelen, onrechtvaardige vonnissen te vellen en tegenstanders te martelen, zonder proces op te sluiten en te executeren. Net zoals Joëlle Maison verwijst zij naar de zaak Ahmadreza Djalali, die nog steeds in de dodencel zit.

Het parlementslicd prijst de moed van de betogers en brengt hulde aan de slachtoffers. Zij brengt een boodschap van solidariteit. De Iraniërs staan er niet alleen voor. Brussel en de Europese bevolking staan aan hun kant. Zij vestigt nadrukkelijk de aandacht op de centrale rol die de Iraanse vrouwen spelen als stuwende kracht achter het protest. Zij geven de volksbeweging een gezicht door in opstand te komen tegen de onderdrukking, zich te verzetten tegen de verplichte sluierdracht en gelijke rechten te eisen. Zij benadrukt de universele strekking van die strijd en roept haar collega's op om de open brief van senator Viviane Teitelbaum daarover te lezen.

De situatie in Iran herinnert ons eraan dat fundamentele rechten nooit als verworven mogen worden beschouwd en dat geweld tegen mensen die een vrij en waardig leven eisen, niemand onverschillig mag laten. Zij wijst erop dat haar partij in Wallonië een gelijkaardige resolutie heeft ingediend. Dat bewijst dat partijen hun meningsverschillen opzij kunnen schuiven en vanuit hun gehechtheid aan gemeenschappelijke waarden de repressie veroordelen die volgens cijfers van internationale organisaties in enkele dagen tijd aan duizenden mensen het leven heeft gekost en geleid heeft tot tienduizenden arrestaties.

De amendementen nrs. 9 tot 14, die zij samen met Ismail Luahabi heeft ingediend, strekken ertoe de verwijzingen naar het internationaal recht en de samenhang met andere parlementaire teksten te versterken om de boodschap kracht bij te zetten.

Normaal gezien stelt haar fractie zich terughoudend op tegenover resoluties over een buitenlandse situatie waarin louter verklaringen worden afgelegd en die geen normatieve strekking hebben en geen concrete gevolgen teweegbrengen. Toch wil zij inhoudelijk haar steun uitspreken voor de voorliggende tekst en zich aansluiten bij het gebaar van solidariteit ten aanzien van de Iraanse bevolking en diaspora. Om duidelijk te maken dat de tekst buiten de bevoegdheid van het Brussels Parlement valt, overweegt zij echter om een van de leden van haar fractie zich te laten onthouden bij de stemming in de plenaire vergadering.

Het parlementslicd rondt af met de slogan "Vrouw, leven, vrijheid", die over de hele wereld is uitgegroeid tot een symbool van verzet tegen dictaturen en de onderdrukking van individuele vrijheden.

M. Fouad Ahidar estime que le Parlement doit se positionner clairement face au soulèvement du peuple iranien, qui réclame sa dignité, sa liberté et le droit de décider de son avenir. Il souligne que des femmes surtout, mais aussi des hommes et des jeunes, manifestent pacifiquement contre la pauvreté, l'injustice, l'oppression et un régime qui confisque les libertés depuis trop longtemps. Il dénonce la réponse des autorités: répression brutale et militarisée, arrestations massives, exécutions, censure, coupure d'Internet et peur érigée en méthode de gouvernement.

Pour le député, le silence n'est pas une option: se taire reviendrait à accepter. Il soutient donc la résolution, qu'il présente comme un rappel du caractère universel des droits humains, indépendamment des frontières et des intérêts géopolitiques. Le texte à l'examen condamne la répression et appelle à une action diplomatique cohérente, à des sanctions ciblées et à la fin de toute normalisation avec le régime; en défendant le droit du peuple iranien à résister à l'oppression et à déterminer librement son avenir, il envoie aux Iraniens le message suivant: «vous n'êtes pas seuls».

L'orateur y insiste: son groupe défend une solidarité sans géométrie variable envers toutes les victimes, tant en Iran qu'au Congo, au Soudan, en Palestine, en Ukraine, et ailleurs.

Mme Celia Groothedde rappelle l'importance des artistes iraniens dans la résistance, évoquant l'influence de Marjane Satrapi (*Persepolis*) et la répression persistante contre intellectuels et créateurs. Elle dit avoir suivi avec espoir les progrès graduels des femmes et des intellectuels iraniens ces dernières années, avant de constater qu'à partir de décembre 2025 les protestations ont pris une ampleur considérable et sont désormais réprimées de manière extrêmement sanglante, avec une hausse récente du nombre de victimes. Elle estime que les personnes qui luttent pour la liberté et la démocratie doivent bénéficier d'un soutien inconditionnel. Elle mentionne aussi le risque d'une intervention militaire américaine à la lumière du coup d'État de 1953 soutenu par la CIA, du régime du Shah et de sa chute en 1979. Pour elle, l'essentiel est que les Iraniens puissent choisir eux-mêmes leur avenir, sans ingérence extérieure, et elle met en garde contre le soutien automatique à des figures comme le fils du Shah: l'Iran a besoin d'un véritable processus démocratique.

L'intervenante estime que l'Union européenne et la Belgique doivent jouer un rôle, notamment via des sanctions actualisées et des mesures concrètes, telles que l'ouverture de routes humanitaires pour les activistes et les journalistes menacés, ou l'arrêt immédiat des expulsions vers l'Iran.

Sur le fond, la députée ne voit pas d'objection majeure contre le texte à l'examen, mais formule des réserves sur la fermeture de missions diplomatiques, jugée inefficace et

De heer Fouad Ahidar vindt dat het parlement een duidelijk standpunt moet innemen over de opstand van het Iraanse volk, dat waardigheid, vrijheid en het recht om over zijn eigen toekomst te beslissen eist. Hij benadrukt dat vooral vrouwen, maar ook mannen en jongeren, vreedzaam betogen tegen armoede, onrecht, onderdrukking en een regime dat al veel te lang beslag legt op de vrijheden van het volk. Hij hekelt de reactie van de overheid: meedogenloze repressie met de hulp van het leger, massale arrestaties, executies, censuur, afgesloten internet en angstzaai-erij om de touwtjes in handen te houden.

Het parlamentslid vindt zwijgen geen optie, want zwijgen is instemmen. Daarom steunt hij de resolutie, die wijst op de universele aard van de mensenrechten, over alle grenzen en geopolitieke belangen heen. De voorliggende tekst veroordeelt de repressie en roept op tot consistente diplomatieke actie, gerichte sancties en het beëindigen van alle betrekkingen die het regime normaliseren. Hij verdedigt het recht van de Iraniërs om zich te verzetten tegen onderdrukking en vrij over hun eigen toekomst te beslissen, en geeft hen de volgende boodschap: "Jullie staan er niet alleen voor".

De spreker benadrukt dat zijn fractie zonder enig onderscheid haar solidariteit betuigt met iedereen die slachtoffer is, waar ook ter wereld: Iran, Congo, Soedan, Palestina, Oekraïne of elders.

Mevrouw Celia Groothedde wijst op de belangrijke rol die Iraanse kunstenaars spelen in het verzet. Zij heeft het over de invloed van Marjane Satrapi (*Persepolis*) en de aanhoudende repressie tegen intellectuelen en creatieve geesten. Zij heeft hoopvol gevolgd hoe de positie van Iraanse vrouwen en intellectuelen de voorbije jaren geleidelijk verbeterde. Sinds december 2025 zwellen de protesten aan. Die worden nu op uiterst bloedige wijze neergeslagen. Het aantal slachtoffers is recent nog gestegen. Zij vindt dat de mensen die strijden voor vrijheid en democratie, onvoorwaardelijke steun moeten krijgen. Zij wijst ook op het risico van een Amerikaanse militaire interventie en herinnert er in dat verband aan dat de sjah in 1953 door een staatsgreep met de steun van de CIA de macht greep en diens regime in 1979 ten val werd gebracht. Volgens haar is het essentieel dat de Iraniërs zelf hun toekomst kunnen bepalen, zonder inmenging van buitenaf. Zij waarschuwt om figuren zoals de zoon van de sjah niet zomaar te ondersteunen. Iran heeft nood aan een overgang naar een echte democratie.

De spreker vindt dat er een rol is weggelegd voor de Europese Unie en België. Zij zouden aangepaste sancties kunnen treffen en concrete maatregelen kunnen nemen, zoals het openstellen van humanitaire routes voor bedreigde activisten en journalisten, of een onmiddellijke stopzetting van de uitwijzingen naar Iran.

Inhoudelijk heeft het parlamentslid geen grote bezwaren tegen de tekst die ter bespreking voorligt, maar zij heeft wel bedenkingen bij het sluiten van diplomatieke missies.

potentiellement contre-productive en réduisant la capacité d'influence et de protection. Elle dépose donc l'amendement n° 8, visant à remplacer l'appel à fermer des missions par une demande de mettre fin à toute normalisation diplomatique et de prendre des mesures appropriées, dont des sanctions supplémentaires ciblées.

L'oratrice revient ensuite à son tour sur la situation du professeur Ahmadreza Djalali. Les amendements n°s 5 à 7 visent à intégrer explicitement son cas dans la résolution et à demander la mobilisation de tous les moyens possibles pour obtenir sa libération immédiate et empêcher son exécution.

Mme Patricia Parga Vega affirme, au nom du PTB, que la douleur du peuple iranien est aussi celle des parlementaires: derrière les chiffres, il y a des vies brisées, des femmes violentées, des manifestants pacifiques abattus et des familles endeuillées. Son groupe promeut une solidarité claire, sincère et sans calcul.,

La députée critique plusieurs contradictions du texte, en particulier sur les sanctions. Selon elle, l'expérience montre que les sanctions n'ont pas protégé le peuple iranien et ont surtout appauvri la population, fait exploser les prix de la nourriture et des médicaments, fragilisé les petits commerces et compromis l'avenir de la jeunesse. Elle estime qu'elles renforcent en outre les forces les plus dures du régime, capables de les contourner, d'accroître la militarisation et la corruption.

Le texte présente selon l'oratrice un problème de crédibilité: la résolution condamne la violence de l'État iranien mais reste silencieuse sur les civils iraniens tués par des frappes étrangères ou des opérations clandestines. Pour soutenir réellement le peuple iranien, il conviendrait à son estime de lever les sanctions touchant les civils, de renforcer les mécanismes onusiens, de soutenir les échanges humanitaires, culturels et universitaires, et de défendre les droits humains partout, sans double standard.

Elle dépose les amendements n°s 1 à 4 pour invoquer les principes de souveraineté et d'intégrité territoriale, appeler à mettre fin à l'escalade militaire, expliciter la solidarité avec la population victime à la fois de la répression et des sanctions, et condamner, au nom de l'autodétermination, toute ingérence étrangère.

M. Gilles Verstraeten s'interroge sur l'argument de la non-ingérence, qu'il juge discutable, en le comparant à la guerre

Volgens haar is dat niet doeltreffend en mogelijk zelfs contraproductief, aangezien we daardoor minder invloed kunnen uitoefenen en minder bescherming kunnen bieden. Daarom dient zij amendement nr. 8 in, waarin wordt voorgesteld om de oproep om de missies te sluiten te vervangen door het verzoek om een einde te maken aan elke vorm van diplomatieke normalisatie en passende maatregelen te nemen, waaronder bijkomende gerichte sancties.

Vervolgens komt de spreekster op haar beurt terug op de situatie van professor Ahmadreza Djalali. De amendementen nrs. 5 tot 7 hebben als doel daar uitdrukkelijk naar te verwijzen in de resolutie en ertoe op te roepen alle mogelijke middelen in te zetten om ervoor te zorgen dat hij onmiddellijk wordt vrijgelaten en te voorkomen dat hij wordt geëxecuteerd.

Mevrouw Patricia Parga Vega stelt, namens de PTB, dat de parlementsleden meeleven met het Iraanse volk. Achter de cijfers schuilen levens die worden verwoest, vrouwen die worden mishandeld, vreedzame betogers die worden afgeslacht en families die in rouw worden gedompeld. Haar fractie pleit voor een duidelijke, oprechte en onvoorwaardelijke solidariteit.

Het parlements lid hekelt het feit dat de tekst verschillende tegenstrijdigheden bevat, meer bepaald met betrekking tot de sancties. De praktijk heeft volgens haar aangetoond dat sancties het Iraanse volk niet hebben beschermd. Integendeel, ze hebben de bevolking verarmd, de prijzen van voedsel en geneesmiddelen de hoogte in gejaagd, kleine handelszaken ontwricht en de toekomst van de jongeren in gevaar gebracht. Bovendien komen de machtigste figuren van het regime daar nog sterker uit, want zij zijn in staat om de sancties te omzeilen en het leger een grotere rol toe te bedelen. Ook de corruptie tiert welig.

De voorliggende tekst is volgens de spreekster niet geloofwaardig. De resolutie veroordeelt het geweld van de Iraanse staat, maar zwijgt in alle talen over de Iraanse burgers die zijn omgekomen door buitenlandse aanvallen of clandestiene operaties. Als we het Iraanse volk echt willen helpen, moeten we de sancties die de gewone burgers raken, opheffen, de VN-mechanismen versterken, de humanitaire, culturele en academische uitwisselingen ondersteunen en de mensenrechten overal verdedigen, zonder te werken met twee maten en twee gewichten.

Zij dient de amendementen nrs. 1 tot 4 in, die ertoe strekken de beginselen soevereiniteit en territoriale integriteit naar voren te schuiven, ertoe op te roepen een einde te maken aan de militaire escalatie, uitdrukkelijke solidariteit te betuigen met het volk dat zowel slachtoffer is van de repressie als van de sancties, en vanuit het recht op zelfbeschikking elke buitenlandse inmenging te veroordelen.

De heer Gilles Verstraeten heeft zo zijn twijfels over het argument van niet-inmenging. Hij maakt de vergelijking

civile espagnole où l'absence d'intervention extérieure aurait laissé le champ libre à l'aide de l'Italie fasciste et de l'Allemagne nazie aux nationalistes.

Le député considère que le régime iranien – soutenu par certaines grandes puissances – est l'un des plus criminels au monde, notamment par la répression de sa propre population. Il questionne la cohérence des groupes qui deviennent nerveux dès que ces grandes puissances sont évoquées.

Le commissaire réitère un constat récurrent: les sujets internationaux attirent davantage l'attention que des compétences centrales comme le budget, comme il l'avait observé lorsqu'il travaillait au Parlement européen.

L'orateur doute de la valeur ajoutée d'une résolution bruxelloise, vu les décisions déjà prises au niveau fédéral, mais annonce que son groupe est prêt à soutenir la proposition à l'examen.

Sur la fermeture de postes diplomatiques, le député rejoint Celia Groothedde et précise que l'outil est envisagé, mais pas immédiatement, car cela pourrait bloquer des voies de sortie pour certaines personnes via l'ambassade.

M. Elhadj Moussa Diallo replace le débat dans une inquiétude internationale croissante. Il rappelle que l'opposition iranienne au régime est ancienne mais que la mobilisation a pris une ampleur particulière depuis la fin de l'année 2025, avec des manifestations massives. Partie d'un malaise socioéconomique, la contestation s'est muée en rejet explicite du régime théocratique et en revendication d'une transition démocratique fondée sur les droits humains. Les sources évoquent un bilan humain très lourd (plus de 4.500 tués, 5.800 blessés graves, plus de 26.300 arrestations, et plus de 9.000 décès supplémentaires en cours d'enquête), dû à une répression systématique allant jusqu'à investir les hôpitaux pour traquer les blessés.

L'orateur estime que Bruxelles, capitale européenne, doit adresser un message clair et réaffirmer son attachement à la dignité humaine, à la liberté d'expression, à l'égalité entre les femmes et les hommes et au droit des peuples à disposer d'eux-mêmes. Aussi soutient-il la résolution, dont il souhaite qu'elle recueille un large consensus. C'est à cet effet qu'il dépose les amendements n°s 15 et 16.

Mme Zakia Khattabi annonce, sans remettre en cause les compétences limitées de la Région, un soutien résolu au texte à l'examen, qu'elle inscrit dans la tradition internationaliste et universaliste des droits humains faisant partie de

met de Spaanse burgeroorlog. Zonder inmenging van buitenaf zouden de nationalistes in fascistisch Italië en nazi-Duitsland vrij spel hebben gehad.

Het parlamentslid beschouwt het Iraanse regime, dat wordt gesteund door bepaalde grootmachten, als een van de meest criminele regimes ter wereld, vooral vanwege de manier waarop het de eigen bevolking onderdrukt. Hij plaatst vraagtekens bij de consistente houding van de fracties die nerveus worden zodra die grootmachten ter sprake komen.

Eens te meer moet het commissielid vaststellen dat internationale kwesties meer aandacht krijgen dan kernbevoegdheden zoals de begroting. Dat had hij ook al vastgesteld toen hij nog in het Europees Parlement werkte.

De spreker betwijfelt of een Brusselse resolutie enige toegevoegde waarde heeft, nu de federale overheid reeds enkele beslissingen heeft genomen, maar hij kondigt aan dat zijn fractie bereid is om het voorliggende voorstel te steunen.

Met betrekking tot de sluiting van diplomatieke posten is het parlamentslid het eens met Celia Groothedde. Hij verduidelijkt dat wordt overwogen om die sluiting in te zetten als instrument, maar niet onmiddellijk, omdat het de vluchtroute voor sommige mensen via de ambassade zou kunnen afsluiten.

De heer Elhadj Moussa Diallo wijst op de toenemende internationale bezorgdheid. Hij herinnert eraan dat er al lang verzet bestaat tegen het regime in Iran, maar dat die protestbeweging sinds eind 2025 een bijzondere omvang heeft gekregen, met massale betogingen. Wat begonnen is als reactie tegen de benarde sociaal-economische toestand, is uitgroeid tot een expliciete verwerping van het theocratische regime en de eis om een democratische transitie in te luiden met respect voor de mensenrechten. Volgens de beschikbare bronnen loopt de menselijke tol zeer hoog op (meer dan 4.500 doden, 5.800 zwaargewonden, meer dan 26.300 arrestaties en meer dan 9.000 extra doden waarover nog onderzoek aan de gang is). Dat alles is het gevolg van een stelselmatige repressie waarbij tot in de ziekenhuizen wordt gejaagd op de gewonden.

De spreker vindt dat Brussel, als hoofdstad van Europa, een duidelijk signaal moet uitzenden en moet beklemtonen dat het sterk gehecht is aan menselijke waardigheid, de vrijheid van meningsuiting, de gelijkheid van vrouwen en mannen en het zelfbeschikkingsrecht van volkeren. Daarom steunt hij de resolutie en hoopt hij dat er brede eensgezindheid over wordt bereikt. In dat verband dient hij de amendementen nrs. 15 en 16 in.

Mevrouw Zakia Khattabi kondigt aan dat zij de voorliggende tekst resoluut steunt, ook al erkent zij dat het gewest op dat vlak maar beperkte bevoegdheden heeft. Volgens haar sluit de tekst aan op de internationalistische en

l'identité de Bruxelles, non seulement capitale institutionnelle mais aussi «capitale de valeurs».

La députée souligne trois dimensions: la dénonciation d'un régime théocratique autoritaire, particulièrement envers les femmes et les minorités; le refus de l'indifférence diplomatique (le silence étant une forme de complicité); et l'appel à l'action des autorités belges et européennes dans le cadre de leurs compétences respectives. Elle estime que la résolution va au-delà du symbolique en demandant des actes concrets sur les plans diplomatique et technologique (pour contourner la censure).

Les droits humains ne sont ni négociables ni conditionnels et le combat des démocrates iraniens, notamment des femmes, est universel. La résolution leur envoie un message clair: «vous n'êtes pas seuls».

L'oratrice annonce son soutien à l'amendement n° 12 d'Aline Godfrin et Ismail Luahabi, tout en rappelant la responsabilité d'une ministre MR dans l'octroi de visas ayant permis la présence de représentants iraniens à des événements bruxellois, et évoque aussi un précédent similaire concernant Omar el-Béchir, reçu en Belgique sous le gouvernement Michel. Elle plaide pour plus de cohérence afin de renforcer la crédibilité de la Belgique.

Réponses

Mme Joëlle Maison se joint au soutien, exprimé par la préopinante, à l'amendement n° 12.

Mme Latifa Aït Baala remercie les cosignataires de la proposition de résolution. Elle rappelle que le rôle international du Parlement bruxellois ne doit pas être sous-estimé et qu'il existe une obligation morale d'exprimer la solidarité. Aussi se félicite-t-elle du consensus émergent et indique que plusieurs amendements ne posent pas de difficulté.

L'oratrice critique en revanche l'amendement n° 12, dans la mesure où la justification en est factuellement erronée, comme l'a relevé Zakia Khattabi.

La députée considère que les critiques de Patricia Parga Vega ressortissent à une lecture idéologique, notamment en ce qui concerne les sanctions, et reproche au groupe PTB de replacer la résolution dans un contexte de guerre alors que la situation iranienne en cours procède d'une répression interne.

universalistische traditie van mensenrechten die deel uitmaakt van de identiteit van Brussel, dat niet alleen fungeert als institutionele hoofdstad, maar zich ook opwerpt als "hoofdstad van waarden"..

Het parlamentslid schuift nadrukkelijk de volgende drie kernpunten naar voren: het theocratische regime en zijn autoritaire bewind, in het bijzonder tegenover vrouwen en minderheden, aan de kaak stellen; de diplomatieke onverschilligheid (zwijgen is een vorm van medeplichtigheid) verwerpen; en de Belgische en Europese overheden oproepen om actie te ondernemen binnen hun respectieve bevoegdheden. Zij vindt dat de resolutie meer dan louter symbolische waarde heeft door op te roepen om concreet in te grijpen op diplomatiek en technologisch gebied (om de censuur te omzeilen).

Mensenrechten zijn onderhandelbaar noch voorwaardelijk en de strijd van de Iraanse democraten, onder wie veel vrouwen, is universeel. De resolutie bevat een duidelijke boodschap voor hen: "Jullie staan er niet alleen voor".

De spreker kondigt aan dat zij amendement nr. 12 van Aline Godfrin en Ismail Luahabi steunt. Zij wijst er evenwel op dat een minister van de MR verantwoordelijk was voor het verlenen van visa waardoor Iraanse vertegenwoordigers bepaalde evenementen in Brussel konden bijwonen. Een soortgelijk precedent deed zich voor met Omar al-Bashir, die in België werd ontvangen onder de regering Michel. Zij roept op tot meer consistentie om België geloofwaardiger te laten zijn.

Antwoorden

Mevrouw Joëlle Maison spreekt, net als de vorige spreker, haar steun uit voor amendement nr. 12.

Mevrouw Latifa Aït Baala bedankt de medeondertekenaars van het voorstel van resolutie. Zij wijst erop dat de internationale rol van het Brussels Parlement niet mag worden onderschat en dat het een morele plicht is om solidariteit te betuigen. Zij is dan ook verheugd dat er eensgezindheid is over de tekst en vindt het geen probleem dat er verschillende amendementen zijn ingediend.

De spreker laat zich echter kritisch uit over amendement nr. 12, aangezien de verantwoording ervan feitelijk onjuist is, zoals Zakia Khattabi heeft uiteengezet.

Het parlamentslid vindt dat de kritiek van Patricia Parga Vega, vooral met betrekking tot de sancties, ideologisch getint is. Zij verwijt de PTB-fractie de resolutie te betrekken op een oorlogscontext, terwijl de huidige toestand in Iran het gevolg is van interne repressie.

IV. Poursuite de la discussion générale (réunion du 3 février 2026)

Mme Latifa Aït Baala indique qu'à la suite du dépôt de nombreux amendements, un groupe de travail s'est réuni afin de dégager le consensus le plus large possible. Elle remercie l'ensemble des députés, toutes formations confondues, ayant participé aux travaux, et se félicite de l'esprit constructif qui a prévalu.

Les amendements n°s 18, 19 et 20 représentent l'aboutissement de ces travaux. D'une part, ils complètent les considérants de références au droit international, en visant deux textes fondamentaux des Nations unies relatifs à l'autodétermination des peuples, à la souveraineté permanente sur les ressources naturelles et au principe de non-ingérence, afin de prévenir toute forme de prédation. D'autre part, l'amendement global propose aussi deux reformulations de tirets du dispositif afin d'en améliorer la clarté.

Mme Aline Godfrin salue le travail mené avec les différentes formations politiques afin d'améliorer le texte et remercie les collègues pour la concertation constructive. Elle confirme le retrait, convenu en groupe de travail, des amendements n°s 11 et 12, ce dernier étant remplacé par l'amendement n° 21, qui tend à garantir que la Région n'invite pas et ne s'associe pas à des personnalités représentant la République islamique d'Iran sur le territoire bruxellois. Une exception est prévue pour les contacts diplomatiques qui viendraient en soutien à la population civile iranienne.

Cet amendement reflète, selon l'oratrice, le consensus dégagé lors des échanges intervenus entre les deux réunions de la commission.

Mme Gisèle Mandaila remercie l'ensemble des participants au groupe de travail, qu'elle qualifie de constructif, et souligne que des consensus avaient été dégagés sur plusieurs amendements, destinés soit à être retirés, soit à être intégrés dans un amendement global. Elle dit toutefois être étonnée de constater que les groupes MR et PTB maintiennent des amendements dont il était convenu qu'ils seraient retirés.

Dans ce contexte, elle annonce le dépôt par Joëlle Maison de l'amendement n° 22, tendant à demander au gouvernement fédéral de s'abstenir de délivrer des visas d'entrée sur le territoire belge à des représentants de la République islamique d'Iran, à l'exception de ceux s'inscrivant dans d'éventuels contacts diplomatiques destinés à soutenir la population civile iranienne. Cet amendement répond à la participation d'une délégation iranienne au Brussels Urban Summit 2023 et à l'émoi qui avait suivi au sein de la population bruxelloise.

IV. Voortzetting van de algemene bespreking (vergadering van 3 februari 2026)

Mevrouw Latifa Aït Baala meldt dat er vanwege het grote aantal ingediende amendementen een werkgroep werd samengesteld om een zo breed mogelijke consensus te bereiken. Zij bedankt alle parlementsleden, over de partijgrenzen heen, die aan de werkzaamheden hebben deelgenomen en spreekt haar waardering uit voor de constructieve aanpak die daarbij is gehanteerd.

De amendementen nrs. 18, 19 en 20 vormen het resultaat van die werkzaamheden. Zij vullen de consideransen aan met verwijzingen naar het internationaal recht, met name naar twee fundamentele teksten van de Verenigde Naties met betrekking tot het zelfbeschikkingsrecht van volkeren, de permanente soevereiniteit over natuurlijke hulpbronnen en het beginsel van niet-inmenging, teneinde elke vorm van roofzucht te voorkomen. In het alomvattende amendement worden tevens twee herformuleringen van de streepjes van het verzoekend gedeelte voorgesteld om de tekst te verduidelijken.

Mevrouw Aline Godfrin prijst het werk dat met de verschillende politieke fracties is verricht om de tekst te verbeteren en bedankt haar collega's voor de constructieve samenwerking. Zij bevestigt dat de amendementen nrs. 11 en 12 worden ingetrokken, zoals overeengekomen in de werkgroep. Laatstgenoemd amendement wordt vervangen door amendement nr. 21, dat ertoe strekt te garanderen dat het gewest geen personen die de Islamitische Republiek Iran vertegenwoordigen, uitnodigt op het Brussels grondgebied en zich niet met hen associeert. Er wordt een uitzondering gemaakt voor eventuele diplomatieke contacten die als doel hebben de Iraanse burgerbevolking te steunen.

Volgens de spreekster weerspiegelt dat amendement de consensus die tijdens de gesprekken tussen de twee commissievergaderingen tot stand is gekomen.

Mevrouw Gisèle Mandaila bedankt iedereen die heeft deelgenomen aan de constructieve werkgroep en beklemtoont dat er eensgezindheid is bereikt over verschillende amendementen. Die zullen ofwel worden ingetrokken, ofwel worden opgenomen in een algemeen amendement. Zij is echter verbaasd dat de MR- en de PTB-fractie vasthouden aan amendementen waarover was afgesproken dat ze zouden worden ingetrokken.

In dat verband meldt zij dat mevrouw Joëlle Maison amendement nr. 22 heeft ingediend, bedoeld om de federale regering te verzoeken geen inreisvisa voor België af te geven aan vertegenwoordigers van de Islamitische Republiek Iran, met uitzondering van die welke kaderen in eventuele diplomatieke contacten met als doel de Iraanse burgerbevolking te steunen. Dat amendement is een reactie op de deelname van een Iraanse delegatie aan de Brussels Urban Summit in 2023 en de ophef die dat veroorzaakte bij de Brusselse bevolking.

Mme Patricia Parga Vega revient sur l'amendement n° 2, en soulignant que la situation internationale ne peut être ignorée: au moment même des discussions en commission, un porte-avions américain se trouvait au large des côtes iraniennes. Selon elle, cette pression extérieure, les menaces et les risques d'intervention constituent des facteurs susceptibles d'aggraver la situation interne en Iran et doivent donc être pris en considération dans l'analyse politique.

Mme Latifa Aït Baala indique comprendre les préoccupations exprimées par la préopinante, mais rappelle que la finalité de la proposition de résolution est avant tout de condamner les exactions commises contre la population iranienne. Elle insiste sur le fait que le principal adversaire du peuple iranien reste le régime des mollahs. Dès lors, les développements géopolitiques évoqués, bien que possibles, relèvent selon elle d'une anticipation et sont hors sujet par rapport à l'objet du texte.

M. Elhadj Moussa Diallo salue l'esprit de consensus qui a prévalu dans le groupe de travail. Il souligne que toutes les positions ont pu être exprimées et que le travail a permis de lisser les divergences afin d'avancer rapidement.

Dans un contexte international tendu, il peut être préférable de privilégier la voie diplomatique plutôt que des prises de position susceptibles d'accroître les tensions. Aussi l'orateur salue-t-il l'action de la Belgique au sein de l'Union européenne et son positionnement dans les crises mondiales.

Mme Latifa Aït Baala précise, à l'issue d'une interruption de séance, qu'un accord a été trouvé pour traiter les amendements n°s 9, 10 et 13 du groupe MR comme autant de sous-amendements à l'amendement n° 18.

V. Discussion des considérants et des tirets du dispositif et votes

Considérants

Les amendements n°s 5, 6, 9 à 11 et 18 sont présentés et justifiés par leurs auteurs.

Votes

Les amendements n°s 5 et 6 sont retirés.

Les amendements n°s 9 et 10, sous-amendements à l'amendement n° 18, sont adoptés à l'unanimité des 14 membres présents.

L'amendement n° 11 est retiré.

Mevrouw Patricia Parga Vega komt terug op amendement nr. 2 en benadrukt dat de internationale situatie niet kan worden genegeerd: op het moment van de besprekingen in de commissie bevond zich een Amerikaans vliegdekschip voor de Iraanse kust. Die externe druk, de dreigingen en het risico op een interventie vormen volgens haar factoren die de interne situatie in Iran kunnen verslechteren. Daarom moet er in de politieke analyse rekening mee worden gehouden.

Mevrouw Latifa Aït Baala zegt begrip te hebben voor de bezorgdheden van de vorige spreekster, maar herinnert eraan dat het voorstel van resolutie in de eerste plaats bedoeld is om de gewelddaden tegen de Iraanse bevolking te veroordelen. Zij benadrukt dat de belangrijkste tegenstander van het Iraanse volk het regime van de moellahs blijft. De genoemde geopolitieke ontwikkelingen zijn volgens haar weliswaar mogelijk, maar hoe dan ook van hypothetische aard en dus niet relevant voor het doel van de tekst.

De heer Elhadj Moussa Diallo looft de eensgezinde sfeer die overheerste in de werkgroep. Hij benadrukt dat iedereen zijn standpunt heeft kunnen vertolken en dat de meningsverschillen zijn weggewerkt om snel vooruitgang te kunnen boeken.

In een gespannen internationale context is het misschien verkieslijk om langs diplomatieke weg een oplossing te zoeken in plaats van standpunten in te nemen die de spanningen kunnen vergroten. De spreker prijst dan ook het optreden van België binnen de Europese Unie en de stelling die het inneemt in wereldwijde crisissen.

Na een onderbreking van de vergadering deelt **mevrouw Latifa Aït Baala** mee dat er overeenstemming is bereikt om de amendementen nrs. 9, 10 en 13 van de MR-fractie te behandelen als subamendementen op amendement nr. 18.

V. Bespreking van de consideransen en streepjes van het verzoekend gedeelte en stemmingen

Consideransen

De amendementen nrs. 5, 6, 9 tot 11 en 18 worden door hun indieners toegelicht en verantwoord.

Stemmingen

De amendementen nrs. 5 en 6 worden ingetrokken.

De amendementen nrs. 9 en 10, subamendementen op amendement nr. 18, worden aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden.

Amendement nr. 11 wordt ingetrokken.

L'amendement n° 18, tel que sous-amendé, est adopté à l'unanimité des 14 membres présents.

Tirets du dispositif

Les amendements n°s 1 à 4, 7, 8, 12 à 17 et 19 à 22 sont présentés et justifiés par leurs auteurs.

Votes

L'amendement n° 1 est retiré.

Les amendements n°s 2 à 4 sont rejetés par 11 voix contre 3.

Les amendements n°s 7 et 8 sont retirés.

L'amendement n° 12 est retiré.

L'amendement n° 13 est adopté à l'unanimité des 14 membres présents

Les amendements n°s 14 à 17 sont retirés.

Les amendements n°s 19 à 21 sont adoptés à l'unanimité des 14 membres présents.

L'amendement n° 22 est adopté par 10 voix et 4 abstentions.

Mme Aline Godfrin justifie l'abstention de son groupe par la formulation du texte français de l'amendement n° 22, qu'il juge imprécise: on ne s'«*abstient*» pas de délivrer un visa d'entrée; on le délivre ou on ne le délivre pas.

VI. Vote sur l'ensemble de la proposition de résolution

L'ensemble de la proposition de résolution, tel qu'amendée, est adopté par 11 voix et 3 abstentions.

Confiance est faite à la rapporteuse pour la rédaction du rapport.

La rapporteuse

Le président

Zakia KHATTABI

Ahmed LAAOUEJ

Amendement nr. 18, aldus gesubamendeerd, wordt aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden.

Streepjes van het verzoekend gedeelte

De amendementen nrs. 1 tot 4, 7, 8, 12 tot 17 en 19 tot 22 worden door hun indieners toegelicht en verantwoord.

Stemmingen

Amendement nr. 1 wordt ingetrokken.

De amendementen nrs. 2 tot 4 worden met 11 stemmen tegen 3 verworpen.

De amendementen nrs. 7 en 8 worden ingetrokken.

Amendement nr. 12 wordt ingetrokken.

Amendement nr. 13 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden.

De amendementen nrs. 14 tot 17 worden ingetrokken.

De amendementen nrs. 19 tot 21 worden aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden .

Amendement nr. 22 wordt aangenomen met 10 stemmen, bij 4 onthoudingen.

Mevrouw Aline Godfrin rechtvaardigt de onthouding van haar fractie door te wijzen op de formulering van de Franse tekst van amendement nr. 22, die zij onnauwkeurig acht: men "onthoudt" zich niet van het afgeven van een inreisvisum; men geeft het af of men geeft het niet af.

VI. Stemming over het geheel van het voorstel van resolutie

Het geheel van het voorstel van resolutie, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 3 onthoudingen.

Vertrouwen wordt geschonken aan de rapporteur voor het opstellen van het verslag.

De rapporteur

De voorzitter

ZAKIA KHATTABI

Ahmed LAAOUEJ